

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 29-07-18

Col.lecta:	184,64
Caixetes ciris	38,30
Caixetes:	1,48
Caixetes Càritas:	17,02
Menjador	145,00

Diumenge 12 d'agost, XIX Durant l'Any

1Re 19, 4-8; Sl 33: Ef 4, 30-5,2; Jn 6, 41-51

HORARIS DE MISSA

Dissabte, a les 8 del vespre

Diumenge, a les 11 del matí

CÀRITAS POBLENOU

Cada dimarts de 7-8 del vespre

PREGUEM AMB L'EVANGELI

Senyor, gràcies perquè m'has donat un bon cor i perdona perquè sovint no el faig servir. Quan veig que algú té un problema, penso què puc fer per ajudar-lo...sempre que això no m'afecti gaire, no em trastoqui els plans, no em canviï la vida.

Si tot es pogués resoldre amb unes monedes...fer el gest i continuar endavant. Però una veu interior em diu que no n'hi ha prou: cal mirar als ulls, agafar la mà, escoltar, fer-se càrrec del dolor de l'altre, reconèixer les seves capacitats.

Cal organitzar-se, aprendre, fixar objectius, fer un projecte, fer xarxa, equip, comunitat.

I, quan m'hi poso, esdevé el miracle: el que pensava que seria un sacrifici ho visc com un goig, sento que rebo molt més del que dono i em trobo més a prop de tu.
(«La missa de cada dia»)

ECONOMIA PARRÒQUIA MES DE JULIOL

Saldo mes de juny 3.226,63

Entrades

Col.lectes	734,06
Caixetes	207,99
Ciris	211,35
Total entrades	1.153,40 ... 1.153,40

Sortides

lampista	82,00
Com.Bancs	12,00
Neteja Nova	
Llavor juny	141,57
Neteja Juliol	130,00
Flors	19,00
Seg.Social	80,26
Ferreteria	4,00
Germanor	1.000,00
Col.lecta Càritas	211,91
Full Informatiu	74,29
Ciris	759,25
Telèfon	81,17
Total despeses	2.685,45 ... 2.595,45

Romanent juliol 1.784,58

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

5 d'agost del 2018

Núm. 756

Diumenge XVIII Durant l'Any B.

“Jo soc el pa de vida”

Per Jesús, primer és la vida; no pas el dogma o la religió, perquè quan una persona no pot viure amb dignitat, alguna cosa sembla que trontolla en el pla de Déu que ens proposa Jesús.

Quan Ell avui ens diu: “jo soc el pa de vida...” a quina vida es refereix?.

Aquesta vida “natural” i l'altra vida “sobrenatural”, no son pas realitats oposades.

És veritat que Jesús es preocupava d'aquelles persones de Galilea, perquè poguessin menjar i viure amb dignitat; però també despertava en el poble la confiança de que la salvació és un regal en Jesucrist.

Jesús se'ns presenta com el gran defensor de la vida, en un camí que té el seu punt d'arribada en la vida eterna. Així doncs, com per fer aquest camí no n'hi ha prou amb el benestar material, haurem de buscar en l'amor i en la solidaritat aquell compromís necessari per poder arribar-hi.

Jesús ens demana viure en harmonia amb els nostres germans, amb Déu i amb la natura. En aquest sentit cal recordar les paraules del Papa Francesc en una de les seves últimes encíclics: “Tots podem col·laborar com instruments de Déu en tenir cura de la creació, cadascu des de la seva cultura, la seva experiència i les seves capacitats”.

Caldrà estar oberts al progrés espiritual, oberts a totes les persones i al Mon, en una societat on cal respectar tant la igualtat com les diferències.

Tots necessitem per arribar a la plenitud, alimentar l'ànima i “caminar”. Però aquest camí només té un nom: Estimar.

X_i_C.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de l'Èxode Ex, 16, 2-4. 12-15

En aquells dies, tota la comunitat va murmurar contra Moisès i Aaron. Els israelites els deien: “Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir al país d’Egipte, quan ens assèiem vora les olles de carn i menjàvem pa fins a saciar-nos! Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot el poble mori de fam”. El Senyor va dir a Moisès: “Jo us faré ploure pa des del cel. Que el poble surti cada dia a recollir la ració necessària per a aquell dia. Així els posaré a prova i veuré si obren o no d’acord amb això que els mando. He sentit les murmuracions dels israelites. Vés a dir-los: “Al vespre menjareu carn, i al matí us saciareu de pa. Així sabreu que jo sóc el Senyor, el vostre Déu.”

Aquell mateix vespre va arribar un vol de guatlles que cobrí el campament, i al matí, al voltant del campament, hi havia una capa de rosada. Quan s’esvai la capa de rosada, damunt el desert va quedar-hi una capa granulada, fina com el gebre. Els israelites, en veure-ho, es deien l’un a l’altre: « Man hu? » (que vol dir: «Què és això?»), perquè no sabien què era. Moisès els va dir: “Això és el pa que el Senyor us dóna per aliment.”

Salm responsorial 78 (77) 3-4, 23-25, 54

El que vam sentir i aprendre, / el que els pares ens van contar, / no ho amagarem als nostres fills, / i ells ho contaràn als qui vindran: / són les gestes glorioses del Senyor.

Ell donà ordres als núvols / i obrí els batents del cel, / perquè plogués damunt d’ells l’aliment del manà, / el do del seu blat celestial.

I els homes van menjar el pa dels àngels, / les provisions abundants que els enviava. / Els introduí en el seu clos sagrat, / a la muntanya que el seu braç es conquerí.

Lectura de la carta als cristians d’Efes Ef 4, 17. 20-24

Germans, us dic, doncs, i us urgeixo pel Senyor que no visqueu més com viuen els pagans, que es guien per raonaments sense valor. Però vosaltres, no és pas això el que heu après del Crist, si és que realment heu escoltat el seu anunci i heu estat instruïts per ell. Així, doncs, segons la veritat que ve de Jesús, renunciieu al vostre comportament passat i despulleu-vos de l’home vell que es va destruir rere els desigs seductors; renoveu espiritualment el vostre interior i revestiu-vos de l’home nou, creat a imatge de Déu en la justícia i la santedat que neixen de la veritat.

Lectura de l’evangeli segons sant Joan Jo 6, 24-35

En aquells temps, quan la gent s’adonà que Jesús no era allí, ni tampoc els seus deixebles, van pujar a les barques i se n’anaren a Cafarnaüm a buscar Jesús. Així que el

trobaren a l’altra banda del llac, li van preguntar: “Rabí, quan has arribat”? Jesús prengué la paraula i els digué: “Us ho ben asseguro: vosaltres no em busqueu perquè heu vist senyals prodigiosos, sinó perquè heu menjat pa i heu quedat saciats. Però no us heu d’afanyar tant per l’aliment que es fa malbé, sinó pel que dura i dóna vida eterna. I el Fill de l’home us donarà aquest aliment, perquè Déu, el Pare, l’ha acreditat amb el seu segell”. Ells li preguntaren: “Com hem d’actuar per a fer les obres de Déu”? Jesús els respongué: “L’obra que Déu vol és aquesta: que cregueu en aquell que ell ha enviat”. Li replicaren: “I tu, quin senyal prodigiós realitzes, perquè el vegem i et creguem? Què pots fer? Els nostres pares van menjar el manà en el desert, tal com diu l’Escriptura: Els donà pa del cel per aliment”. Llavors Jesús els respongué: “Us ho ben asseguro: no és Moisès qui us ha donat el pa del cel; és el meu Pare qui us dóna l’autèntic pa del cel. El pa de Déu és el que baixa del cel i dóna vida al món”. Ells li demanen: “Senyor, dóna’ns sempre pa d’aquest”. Jesús els diu: “Jo sóc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set”.

Salm responsorial 78

Lo que hemos oído y sabemos / y nuestros padres nos contaron, / no lo ocultaremos a nuestros hijos /. Con las generaciones futuras alabaremos al Señor,

Sin embargo, Dios dio órdenes a las nubes / y abrió las puertas del cielo; / hizo llover sobre su pueblo el maná, / trigo del cielo, para que comieran!

¡El hombre comió pan de ángeles! / ¡Dios les dio comida en abundancia! Los introdujo en la montaña / que El conquistó.

Riquesa, Èxit i Amor

Una dona va veure tres persones grans davant del seu jardí. I els convidar a entrar a casa seva. No podem, li van dir els tres. No podem entrar a una casa tots tres junts. Els nostres noms són Riquesa, Èxit i Amor. Escull el que vulguis, però no a tots tres.

Com que la dona va decidir que el convidat fos l’Amor, aquest es va posar dempeus i va començar a caminar cap a la casa. Els altres dos també es van aixecar i el seguiren. Davant la sorpresa de la dona, li van respondre: si haguessis convidat a la Riquesa o a l’Èxit, els altres dos s’haurien quedat a fora. Però ja que has convidat a l’Amor, on hi vagi ell nosaltres també hi anem.

Arreu on vagi l’Amor, hi ha també riquesa i èxit.

La veritable riquesa (Papa Francesc)

«Tingueu un cor lliure», ens diu Jesús. Ens parla de la llibertat del cor. Un cor lliure només es pot tenir amb els tresors del cel: l’amor, la paciència, el servei als altres, l’adoració a Déu. Aquestes són les veritables riqueses que no són robades. Les altres riqueses són massa pesades al nostre cor: l’encadenen, no donen llibertat!